

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Expositio Capitvm Admonitorivm, Aedita Ex Tempore Ab Agapeto Diacono
Sanctissimae Dei Magnæ Ecclesiæ. Quorum apex literarius sic pote habet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΑΡΑΙΝΗΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΙΣ

ΣΤΑ ΠΑΡΑ ΑΓΑΡΗΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΗΣ Α-
ΓΙΩΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗ-
σίας. ὧν ἡ ἀκρόσις ὡδ' ἔπ' ἔχει.

EXPOSITIO CAPITVM ADMONITORIORVM, AEDI- TA EX TEMPORE AB AGAPETO DIACONO SANCTISSIMAE DEI MAGNAE Ecclesiae. Quorum apex literarius sic pote habet.

Τῷ θεοπάτρι, καὶ ἡσέβεστῳ βασιλεῖ ἡμῶν ἱεσι-
κιστῶ, ἀγαπητῷ ὁ ἐλάχιςτος διάκονος.

1 ἰμῶν ἀπάσης ὑποφύτου ἔχωρ ἀ-
ξίωμα βασιλῆος, πῶς ὑπερ-
παντες τῶν τῶν σε ἀξίωσαν-
τα θεῶν, ὅτι καὶ κατ' ὁμοίωσιν τῶν
ἱππευτικῶν βασιλέων, ἐδωκε σοι
τὸ σκεπτήριον τῆς ἀληθείας διουσίας, ἵνα πᾶσι αὐθροῦ-
πως διδάξῃς τῶν τῶν δικαίων φυλακῶν, καὶ τῶν
κατ' αὐτῶν λυσοάντων ἐκδιδῶς τῶν ἰλακῶν, ὑπὸ
τῆν αὐτῶν βασιλῆων νόμων, καὶ τῆν ὑπὸ σε
βασιλῆων γνόμους.

2 Ὡς κυβερνήτης ἀγρυπνεῖς διαπαντός ὁ τῶν βα-
σιλέων πολυόματ' ὦς, ὡς κατέχωρ ἀσφαλῶς
τῆς ἀννομίας πᾶσι ἰακῆς, ἢ ἀποδέμν' ἰχθυῶς
τῆς ἀνομίας πᾶσι ἰακῆς, ἵνα τὸ σκεπτήριον τῆς παγ-
κοσμίας πολιτείας μὴ πηριπύηται ἀδικίας.

3 Θεὸν μέθμα καὶ πρῶτον οἱ αὐθροῦτοι, τὸ
γνώσκει πᾶσι ἑαυτῶν διδασκόμεθα. ὁ γὰρ ἑαυτῶν
γνόους, γνώσεται θεῶν, θεῶν δὲ ὁ γνόους, ὁμοιωθήσεται
θεῶν. ὁμοιωθήσεται δὲ θεῶν, ὁ ἀξί' ἡρόμ' ἡ-
θεῶν, ἀξί' δὲ γίνεται θεῶν, ὁ μὴ δὲ ἀνάξιον πρῶτον
θεοῦ, ἀλλὰ φρονῶν μὴ τὰ αὐτῶν, ἀλλὰ φρονῶν δὲ ἡ
φρονῶν, ποιῶν δὲ ἡ λαλεῖ.

4 Ἐπὶ πηγῶν ἀγρυπνεῖς μὴδὲς γὰρ ἐμὲ δῶν,
πῶς γὰρ ἔχουσι πᾶσι τῶν γνόους πρῶτον, καὶ οἱ
γὲν πορφύρα καὶ βύσσινον κενυμένοι, καὶ οἱ
γὲν πορφύρα καὶ βύσσινον κενυμένοι, ἢ διαδέματα πε-
ρικέμενοι, καὶ οἱ δὲ δάματα πορικέμενοι, μὴ τῆ-
νω εἰς πᾶσι ἐγκυμένω γνόου, ἀλλὰ ὑπὸ χρι-
στῶν τιμωμένω πρῶτον.

5 Ἴσθι ὡς ἡσέβεας θεῶν δὲ τῶν ἀγαλμα, ὅτι
ὅσα μεγάλων ἡξιάδης παρὰ θεοῦ δωρεῶν, πο-
σύντω μέζον' ἀμοιβῆς ὀφειλέτης ὑποχρῆσται αὐ-
τῶν. οὐκ ἔστι ἀπόδοσ' ἢ ἀντιγένη τῶν χρεῶν τῶν δι-
χρευσίας, τῶν λαμβανόντων τῶν χρεῶν ὡς χάρις, ἢ τῶν
χάρις τῶν χάρις ἀπὸ τῶν ἀντιγένη. αὐτῶν γὰρ αἰεὶ ἢ χάρι-
τῶν ἀρχῆς, καὶ ὡς χρεῶν τῶν χρεῶν ἀπὸ τῶν ἀντιγένη.

Diuo & pientissimo Imperatori nostro Iusti-
niano, Agapetus minimus Diaconus.

1 HONORE quolibet sublimio-
rem quum habeas dignitatem,
ὁ Imperator, honoras supra o-
mnes qui hoc te dignatus est
deum. quoniam iuxta similitu-
dinem coelestis regni, tradidit tibi sceptrum
terrenae potestatis, ut homines edoceres iusti-
custodiā, & eorū qui aduersus ipsum rabiunt
infectareri latratum, tum ipsius obtempera-
do legibus, tū subditos tibi regēdo pro iure.

2 Ceu gubernator uigilat perpetuo Impera-
toris oculatissimus intellectus, continens tu-
to aequitatis clauos, atque expellens fortiter
impetuosos iniquitatis fluctus, ut ne cymba
mūdane reipub. illidatur fluctibus iniquitatis.

3 Diuinum dōcumētum & potissimum nos
homines ut cognoscat se quisq; docemur, qui
enim seipsum cognouit, cognoscet deū: deū
vero qui cognouit, assimilabitur deo: assimi-
labitur autē deo, qui dignus factus deo est. di-
gnus deniq; fit deo, qui nihil indignum patrat
deō, sed qui ut cogitat quae ipsius sunt, ita tam
loquitur quae cogitat, quā facit quae loquitur.

4 Maiorum nobilitate ne quis delicietur. Li-
num enim habet omnes generis autorem, &
qui purpura byssoq; turgēt, & qui paupertate
& aduersa ualetudine affliguntur, tam qui
diademate redimiti sunt, quam qui per cubi-
cula excubant. Ne igitur lutuletum iactemus
genus, sed morum integritate gloriemur.

5 Scito ὅτι pietatis diuinitus fabricatū spec-
mē, quia quāto maiorib; dignus habitus es tri-
buēte deo munerib; tāto maius ipsi nomē es.
Ergo redde bñfactori debitū gratitudinis, ac-
ceptati debitū ut meritū, & bñficiō beneficiū
repēdēt: ipse enim semper & beneficij prior
promeretur, & ut debitū beneficia repensat.

Gratitudinem autem exigit a nobis, non quae uerborum blandorum prolatione, sed quae rerum piarum oblatione peragitur.

Nulla res ad eum commendabile reddit hominem ut posse quidem quae uelit efficere: semper autem humana & uelle, & agere. Quoniam igitur a deo tibi donata est facultas, quae indigebat propter nos bona tua uoluntas, omnia & uelis & agas, prout ei placet, qui eam tibi dedit.

Terrenarum opum instabiles diuitiae, fluuiatiliu undarum imitantur cursu. Modicum enim affluunt his qui habere se eas arbitrantur, mox uero refluxus ad alios accedunt. Solus autem beneficentiae thesaurus stabili est possidentibus eum. bonarum enim actionum meritum ad autores retorquetur.

Inaccessus nimirum existit hominibus propter celsitudinem huius, quod hic deorum est imperij, facilis idem aditu es indigentibus. ob uim supernae illius potestatis. atque a peccatis aureis his qui a paupertate obsidentur, ut inuenias dei auditum ad apertum. quales enim erga nostros fuerimus conseruos, talem circa nos reperiemus dominum.

Solicitam Imperatoris animam, speculi in modum abstergeri oportet, ut diuinis splendoribus, semper coruscet, rerumque distincta iudicia inde condiscat. nihil enim a deo facit quae peragenda sunt conspiciere, atque custodire eam perpetuo lynceram.

Sicuti fit apud nauigantes, quum naua errat modicum, affert nauigantibus, nocentium. quum uero ipse gubernator, totius efficit nauigij perniciem: sic & in ciuitatibus, si quis ex subditis peccet, non tam remp. quam seipsum laedit. sin uero ipse princeps, uniuersae infert reipu. detrimentum. is igitur ut non exiguam redditurus rationem, si quid neglexerit eorum quae facta opus sunt, cum exquisita diligentia, & dictiter cuncta, & factiter.

Circulus quidam humanarum reuoluitur rerum, qui modo sic, modo aliter agit ipsas, & circumfert. atque in his inaequalitas est, eo quod nihil ex praesentibus in eodem statu maneat. oportet igitur te potentissime Imperator in hac rerum uersabili mutatione, immutabilem habere pietatis cognitionem.

Auersari adulatorum pellacis sermones, ut in coruorum rapaceis mores. Illi namque corporis effodiunt oculos, isti autem animae hebetant cogitatus, quum non permittant perspicere rerum ueritate: uel enim comendant non nunquam quae reprehensione digna sunt, uel reprehendunt plerumque quae omni laude sunt maiora:

διχαίσιαν δεχόμεθα πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὴν εὐεργεσίαν ἀγαθῶν πρὸς φορᾶν, ἀλλὰ τὴν εὐεργεσίαν ἀσεβῶν πρὸς φορᾶν.

6 Οὐδὲν ἕτως διδόναι μὴ ἐργάζεσθαι αὐτῶν πρὸς, ὡς διῶν αὐτῶν μὴ ἀβάλλεται πρὸς ἡμᾶς, αἱ δὲ εὐλαδῶν καὶ βλάπτει καὶ πρὸς ἡμᾶς. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐκ θεοῦ σοι λεγόμενα φιλίας, ἡς ἐλεῖς ἡμᾶς ἢ ἀγαθὴ σο βόλησις, πάντα καὶ βόλου, καὶ πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἀρέσκει ἐπὶ ταῦτά σοι δεδωκότι.

7 τῶν ὑγιῶν χρημάτων ὁ ἀσπὶς πλεονεξίας, τῶν πτωχῶν ἐδωμάτων μίμνηται τὸν εὐεργετῆρα. πρὸς ὀλίγον ἢ ὑπερβαίνει τοῖς ἔχει νομίζουσι. μετ' ὀλίγον δὲ πρὸς ἀπείρου, εἰς ἄλλοις ἀπερχεται. μόνος δὲ τὸν πτωχὸν ὁ θεοσεβὴς, μόνος δὲ τοῖς κεκτημένοις αὐτῶν. τῶν γὰρ ἀγαθῶν ἔργων ἀχάριτον ἔστι πρὸς τοὺς ποιοῦντας ἐκ ἀναστροφῆς.

8 Ἀπρόσιτος ἢ ὑπερβαίνει αὐτῶν πρὸς, εὐεργετῆρα καὶ τὸν βασιλέα. δι' ἀπρόσιτον δὲ γίνεσθαι δεομένων, εὐεργετῆρα καὶ τὸν βασιλέα καὶ ἀνείργει τὰ ὅσα τοῖς ἐκ τῆς πόλεως πολιτοῦσιν, ἵνα ἐν τῇ τῶν θεῶν ἀνεργηθῶσιν. οἱ γὰρ αὐτοῖς ἡμετέροις γινώμεθα σὺν θεοῖς, τοῖς ποῦ ὑμᾶς ἐνεργήσονται τὸν δεσπότην.

9 τὴν πολυμειδίαν τῆς βασιλείας ψυχῆς, κατὰ τὴν δίκην ἀπομνησθεὶς τῶν, ἵνα ταῖς θεαῖς ἀγαθῶν αἱ καταστρέψῃται, καὶ τῶν πραγμάτων τὰς ληΐσας ἐκείνων διδάσκουσαι. ὁ δὲ γὰρ ἕως ποιεῖ τὰ δέοντα κερδορᾶν, ὡς τὸ φυλάσσει ἐκείνῃ εὐεργετῆρα καὶ πρὸς ἡμᾶς.

10 Ὁ σωτὴρ ὑπὲρ τῶν πλεόντων, ὅταν μὴ ὁ νόστις σφαλῆ, μίαν φέρει τοῖς συμπίεουσι βλάβην. ὅταν δὲ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, πάντες ἐργάζονται τὸν πλοῦτον ἀπολλείαν. ὅταν καὶ ἐπὶ ταῖς πόλιν, αὐτὸς μὴ τὸν ἀρχιερέως ἀμάρτυ, ὅτι τὸν κωνσταντινουπόλεως, ὅσον ἐαυτῶν ἀδελφεῖ, αὐτὸς δὲ αὐτὸς ὁ ἀρχιερῶν, πάντες ἐργάζονται τὴν πολιτείαν τῶν βλάβην, ὡς οὐ μὴ μεγάλας ὑφέσεων δύνασας, εἴ τι παρὶ τοῖς δέοντων, μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ λεγέτω πάντα, καὶ πρὸς ἡμᾶς.

11 Κύκλος τῶν ἀνθρώπων ποδὶ τρέχει πρὸς ἡμᾶς, ἀλλοτὶ ἄλλως φέρων αὐτὰ, καὶ ποδὶ φέρων. καὶ τῶν αὐτῶν αἰσῶν δὲ, τὸ μὴ δὲ τὸν πρὸντων γίνεσθαι τὴν μίαν. αἱ οὐ σὲ ἰσχυρῶς βασιλεὺς γὰρ τῶν ἀρχιερέων μεταβαδῶν, ἀμετάβλητον ἔχει τὸν δισηβῆ λογισμόν.

Ἀποστρέφον τῶν κλάκων αὐτῶν ἀπατηλοῦς λόγους, ὡς πρὸς τὸν κλάκων αὐτῶν ἀρπακτικῶν πρὸς τοῦσιν. οἱ γὰρ αὐτῶν τὸ σώματ' ἔχουσι πρὸς ὀφθαλμοῦσιν, οἱ δὲ αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἐξαμβλωθοῦσι λογισμοῦσιν, μὴ συγχωροῦντες ὁρᾶν τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν. ἢ γὰρ ἐπανόσισι ἐδὲ ὅτι τὰ λόγια ἀξία, ἢ ψέγουσι πολλὰς τὰ ἐπαινῶν κρείττονα, ἵνα δ' οὐκ

ἵνα δυοῖν ἐπιτόρῃ αὐτοῖς ἀμαρτανῶν, ἢ τὸ κα-
κῶς ἐπιπαινεῖται, ἢ τὸ καλῶς ἐβριζοῦνται.

13 Ἴσον δὲ καὶ πάντες τὸ βασιλεὺς φρόνι-
μα. τὸ γὰρ συμμεταβολῆται ταῖς τῶν πραγμά-
των μεταβολαῖς, ἀβασίαις ἀβεβαίως τεκμήριον γί-
νεται. τὸ δὲ παγίως ἢ τοῖς καλοῖς ἐρηθεῖται, ὡς τὸ
δύσει βεῖς ὑμῶν ἐσθαιεῖται κρατῶ, καὶ μήτε πῶς
ἀλαζονείαν ὑπεραίρειται, μήτε πῶς ἀθυμίαν κα-
ταφέρειται, βεβηκῶτων δὲ ἀσφαλῶς, καὶ ἀκρα-
δαιότηρ ἐχόντων τῶν ψυχῶν.

Εἰς ἐκαστὸν μὲν ἔχει τὸν λογισμὸν ἐκ τῆς ἀν-
θρωπίνης ἀπάτης, καὶ βλέπει τὸ ἐπιδιδόναι τῆς
ἐαυτοῦ φύσεως, τὸ π βραχὺ καὶ ἀκύνερον φρονεῖται
τῶν ζωῶν, καὶ τὸν σωεζόντων τῶν ἀερίων ἐπιπορῶν
τῶν τῆς ὑπερφανείας ἐκ μὲν πῶς ἐπιπαινεῖται, καὶ
ἐκ τῆς ἀφίμωστος ὑπερφανείας.

15 Ὡς πάντες τῆς βασιλείας τὰ φησὶ ὁ θεός, τῆς δὲ
βείας τὸ εἶμα τὸν βασιλείας ἡσμεῖ. ὁ γὰρ πᾶσι
ἀπέχεται, καὶ ἢ δόξα μεταρχεται, τὸ δὲ ἐλεῖται τὸ
φθίσει πολυτέας ἀδανὰ πῶς αἰῶσι συμπεκτέ-
νεται, καὶ λήθης ἐπιεικεία, ὅτι ἔχοντες ἐσθαι.

16 Ἐφ' ὅρα μοι δοκεῖ ἀποπαινεῖται, ὅτι πλε-
σοὶ ἐπιπαινεῖται ἀνθρώποι, ἐξ ἀνομοίων πραγμά-
των βλάβη πάχουσι ὁμοίαν. οἱ μὲν γὰρ, πῶς τὸ
κέρου διαρρηγνύονται. οἱ δὲ, πῶς τὸ λιμὸς ἀσφθε-
ρονται. καὶ οἱ μὲν, κατέχουσι τὸν ἥσμεν τὰ πέρατα.
οἱ δὲ, ἐκ ἔχουσι πῶς εἶσαι τὰ πέρατα. ἵνα ἴδωσι
ἀμφὶ τῆς ὑγείας τύχουσι, ἀφαιρέσει καὶ πῶς δι-
σει τῶς δεραπὸν τῶν, καὶ πῶς ἰσότητα, τῶν
ἀισιότητα μεταρκετόν.

17 Ἐφ' ὅρα μοι δοκεῖ τῆς ἀδύνατος ὁ χρόνος, ἐν προ-
επιπαινεῖται τῶν παλαιῶν ἐσθαι, ὅταν ἢ φιλόσοφοι βα-
σιλεύουσι, ἢ βασιλεὺς φιλοσοφῶσι. καὶ γὰρ φι-
λοσοφῶντων, ἢ ἐπιπαινεῖται βασιλείας. καὶ βασιλεύ-
σαντων ἐκ ἀπέχουσι φιλοσοφίας. εἰ γὰρ τὸ φιλεῖν
σοφίαν ποιεῖ φιλοσοφίαν, ἀρχὴ δὲ σοφίας ὁ πῶς
θεὸς φησὶ, ἐν τῆς ἐσθαι ὑμῶν ἐπιπαινεῖται ἐχ-
τε, ἀδύνατος ὡς ἀληθῆς τὸ πῶς ἐμὸς λεγόμενον.

18 Βασιλεία σε πατὰ ἀλήθειαν δελεῖται, ὡς
βασιλεύει καὶ κρατῶν τῶν ἡδονῶν διδάσκον.
καὶ τὸν ἐπιπαινεῖται τῆς σωφροσύνης ἀδανιστέμε-
νον καὶ πῶς φέρουσι τῆς δικαιοσύνης ἀμφιστά-
μενον. ἢ μὲν γὰρ ἀλλοθουσία, τὸν δάνατον ἐ-
χει διαδοχῶν. ἢ δὲ τῆς βασιλείας, τῶν ἀδύ-
νατον σῶζε δακμονίω. καὶ ἢ μὲν, γὰρ αἰῶνι
τῶν ἀδύναται. ἢ δὲ, τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐπι-
παινεῖται.

19 Εἰ τῆς πάντων ἐπιπαινεῖται καὶ πῶς ἐπιπαινεῖται, γίνουσι
ἀπασιν ἐπιπαινεῖται κοινός. ἐπιπαινεῖται γὰρ οὕτω πῶς
ἐπιπαινεῖται, ὡς ἐπιπαινεῖται χάρις διδομένη τοῖς
ἐπιπαινεῖται. ἢ γὰρ ἐπιπαινεῖται φόνον γινόμενης
δεραπῶν.

ut de duobus alterum ab ipsis committatur,
uel prauorum laus, uel contumeliosus bono-
rum contemptus.

13 Aequalem oportet semper esse Imperato-
ris animum: mutari enim pro rerum uarieta-
tibus, mentis instabilis argumentum efficitur.
Firmiter autem bonis inherere, qua firmitate
pium uestrum corroboratum & fixum est im-
perium, & neq; usq; ad insolentiam extolli, ne-
que usq; ad animi costernatione deijci, in tu-
ta ueluti basi stabiloru est hominum, animā
que inconuulsam habentium.

14 Si quis purum habet cogitatu humanæ de-
ceptionis, perspicietq; suæ naturæ uilitatem,
breuitatemq; ueloci fato obnoxia presentis
uitæ, tum carni coniunctas insitasq; fordes,
ad superbiæ nunquam illabetur præcipitum
quauis in excello dignitatis fastigio consistat.

15 Super omnia præclara quæ regnum habet
pietatis, cultusq; diuini corona regem exor-
nat. Diuitiæ nanq; euanescunt, uulgi fauor &
aura transit. Sola uita deo placetis gloria im-
mortalibus seculis coextenditur, & trans ob-
liuionis tenebras collocat possidenteis.

16 Vehementer mihi uidetur absurdissimum
esse, quod diuites & pauperes homines ex dif-
similibus rebus detrimentu simile patiuntur.
Illi nanq; a copia reru perripuntur, hi uero fa-
me pereunt. Ne illi occupat ultimo mundi ter-
minos, hi nõ habet ubi callosa pedu uestigia si-
stāt. Utigif utraq; pars fanitatis fiat copotes,
auferedo & diminuedo istos tegere oportet,
atq; ad æqualitatē inæqualitas trāsgrēda est.

Nostris teporibus ostensum est, prosperæ
uitæ tempus, quod prædixit quidam ex uete-
ribus futurum, cum uel philosophi regnabūt
uel reges philosophabunt: nam tum philoso-
phado digni habiti regno estis: tū uero regnā-
do a philosophia nõ descuiistis. Si em̄ amare
fapiētiā efficit philosophiā, principiū at fapiē-
tię, dei est timor, quē in pectorib. uestris iugiter
habetis, clarū quā uerū sit φ à me dicitur.

18 Te reuera Imperatorem asserimus, quippe
qui & imperare ac dominari uoluptatibus ua-
let, & tum corona castitatis reuinctus, tū pur-
puram iustitiæ indutus incedis. Alijs nanque
potestatibus mors ipsa succedit. Huiuscemo-
di uero regnum immortalem seruat perpetui-
tatem. Item alia hoc in seculo soluitur, hæc
autē a perpetuo supplicio liberatur.

19 Si honore qui ab omnibus proficiscitur
perfrui uis, presta te communem omnium be-
nefactorum. nihil enim adeo attrahit ad bene-
uolentiam, ut beneficij gratia, quæ detur indi-
gentib. φ enim ob metu præstatur obsequiū,
Dddd 3

fucata figurataq; est adulatione, fidei honoris titulo fallens eos qui ipsi animum aduertunt.

Venerandum iure est uestrum imperium, quia hostibus quidem suam demonstrat potestatis aculeos, subditis uero exhibet humanitatem. Et quum illos uincat armorum uis, inermi charitate uincitur a suis. Quantum enim fera & ouis instertitium est, tantum esse inter eos discrimen arbitrat.

Essentia corporis æqualis est cuilibet homini Imperator, potestate autem & dignitatis cunctorum præfidi deo. Non enim habet in terris se quenquam altiore. Oportet igitur ipsum ut deum non irasci, ut mortale non efferr. Nam et si effigie diuina honoratus est, at pulueri tamen terreno connexus est, quo edocetur ut erga omnes feruet æqualitatem.

Accepta eos qui bonorum te consiliorum admonitum uolunt, non eos qui adulari sæpenumero student. Illi enim quod reuera expedit, respiciunt. Hi uero ad ea quæ placet potentibus respiciunt, corporumque umbras imitantes, singulis eorum dictis applaudunt.

Talem te præsta tuos erga famulos, qualem optas erga te dominum esse. Prout enim audimus, audiemur, & ut respicimus, respiciemur à diuino cunctaque obtuente aspectu. Priores igitur nos misericordiam misericordiam conferamus, par pari recipiamus.

Sicut exquisita specula tales monstrant uultum apparetias, qualia ipsa sunt archetypa, nitidas uidelicet nitentium, tristeis autem tristantiam. Eodem pacto iustum de iudicium nostris actionibus assimilatur. Qualia enim sunt quæ à nobis præstantur, talia ipse nobis par pari referens exhibet.

Consulta quæ agenda sunt cunctanter, exequere autem quæ decreueris mature. Quoniam periculofum est admodum inconsiderata in rebus temeritas. Si quis enim, quæ ex incòsulta mente proueniunt mala, conceperit animo facile comperiet boni consilij commoda ut qui sanitatis dotem, post agrotationis experimentum persentiscunt. Debes igitur cordatissime rex tunc consilio prudentiore, tunc precibus ad deum impensioribus exquirere diligenter, quæ mundo sunt expeditura.

Optime reges egregium tuum imperium, si omnia res operam perspicere, nec negligere patiare quicquã. neque enim paruû est in te, quod paruû esse apparet comparatione tuorum. quoniam uel exile imperatoris uerbum & minimû ingentem obtinet apud omneis uim.

Tibi ipsi custodiendi leges impone necessitatem, quum non habeas in terris qui te possit

κατεργασμένη δὲ δουλεία, περιπλασμένη ὑμῶν ὀνόματι φανακίζουσα αὐτὴ πρὸς ἀνεχόντας.

20 Σεπὴν δὲ δικαίως δεῖν ἡ ὑμῶν βασιλεία, ὅτι τοῖς πολεμίοις μὲν δεικνύει τὴν θυσίαν, τοῖς ταπεινοῖς δὲ νέμει φιλανθρωπίαν. καὶ νικῶντα κενεὸς τῆ δουλείας τῶν ὀπλων, ἀόπλων ἀγάπῃ τῶν οἰκείων ἡγήσεται. ὅσον γὰρ θυσίαν καὶ περὶ τὸ τῶν μέσων, ὅσον δὲ ἀμφοτέρων ἡγέται τὸ διαφοροῦ.

21 Τῆ μὲν εὐσέβεια τῶν ὀφθαλμῶν, ἰσὺς πάντι ἀνθρώπων βασιλεὺς, τῆ θυσίας δὲ τῶ ἀξιώματός ἐμοι δὲ δὲ ἡ ἀπὸ πάντων θεῶ. ἐκ ἔχει γὰρ ἀπὸ γῆς τῶν αὐτῶν ὑψηλότερον. καὶ εἰς τὴν αὐτὴν καὶ ὡς θεῶν μὴ ἐργίζεσθαι, καὶ ὡς θνητῶν μὴ ἐπαίρεισθαι. εἰ γὰρ καὶ ἐπισημαίνεται τετιμητοῦ, ἀλλὰ καὶ κόνει χοίκε συμπαίπλεκται. δὲ ἡς ἐκδιδάσκειται τὴν περὶ πάντας ἰσότητά.

22 Ἀποδέχου ὅτι τὰ χρηστὰ συμβαλλόμενα ἐθέλωντας, ἀλλὰ μὴ ὅτι καλοκάνειν ἐκαστοῦ ἀποδιδόντας. οἱ μὲν γὰρ τὸ συμφέρον συμφοροῦσιν ἐν ἀληθείᾳ. οἱ δὲ περὶ τὰ δολιχὰ τὰ τοῖς ἑρατοῖσι ἀφοροῦσι, καὶ τῶν σωματίων τὰς σκιάς μιμνησθῶσι, τοῖς δὲ αὐτῶν λειτουργήσῃσι σιωποῦσιν.

23 Τοιοῦτος γίνου περὶ ὅτι ὅτι οἰκείας, ὅσον δὲ ἡ σοῖ τῶν ἀποδόντων χρεῖσθαι. ὡς γὰρ ἀκροῖσθαι ἀκροθυσίαι, καὶ ὡς ὄρα μὲν ὄρα θυσίαι ἀπὸ τῶν θεῶν καὶ πάντων φέρου βλεψίματός. προσεγγίζου μὲν οὐδὲ ἐλεῶ τῶν ἑλεον, ἵνα ἡ ἀμοίω τὸ ὁμοίον ἀπλάβωμεν.

24 Ὡσπερ τὰ ἀκείβη τῶν κατόπλων θυσίας δὲ κινουσι τὰς τῶν προσώπων ἐμφάσεις, οἷα περὶ δὲ τὰ πρωτότυπα, φαιδρὰ μὲν τῶν φαιδρωομένων, σκυδροπὰ δὲ τῶν σκυδροπαζόντων, ἕτω καὶ ἡ δικαία τῶν θεῶν ἐπίσης, ταῖς ἡμετέρας προσεγγίζου μοῖσθαι. οἷα περὶ γὰρ αὐτὰ τὰ τῶν ἡμῶν ἐργασώμενα, θυσία τῆ ἡμῶν ἐκ τῶν ὁμοίων πῆρεται.

25 Βασιλεὺς ἡ τὰ πρακτικὰ βασιλείας, ἐκτίλει δὲ τὰ κειθνήτα ἀποδόντας. ἐπεὶ λίαν δὲ σφαλερόν, τὸ ἐν τοῖς πράγμασι ἀπορίσκεσθαι. εἰ γὰρ τὰ ἐξ ἀβουλίας τὸ γινώσκει κακὰ, τότε γνώσεται καλὰς τὴν ἀβουλίας τὰ χρεῖσθαι, ὡς καὶ ἐν ὑγείας τῶν χάρων, μετὰ τὴν πείραν τὴν νόστο. δὲ εἰς τὴν ἀφροσύνην βασιλεὺς, καὶ βασιλεὺς σιωποῦσθαι, καὶ διὰ τὴν σιωποῦσθαι, ἐξερῶσθαι ἀκριβῶς τὰ σιωποῦσθαι ἡ νόστο.

26 Ἀριστὰ διοικήσεις τὴν ἀγαθὴν σὺ βασιλείαν, εἰ πάντα ἀποδόντας ἐφοροῦν, καὶ μὴ ἐν ἀνέχῃ τῶν ἐξῆν. ὅ γὰρ μικρὸν ὑπὸ σοῖ, ὅπερ μικρὸν ἐν δόκει ἐν συγκρίσει τῶν ὄρων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ βασιλεία φιλοῦν, μεγάλῃ ἔχει τῶν πᾶσιν ἰχθῶν.

27 Σαυθὲ τὴν τοῦ φυλάττειν ὅτι νόμον ἐπίδου ἀνάγκη, ὡς μὴ ἔχου ὑπὸ γῆς τῶν διωκόμενων ἀναγκάσει

εισαγαζέτω. ὅτι καὶ τῶν νόμων ὑπερέβησεν καὶ σέβας, αὐτὸς πρὸ τῶν ἀπῶν τῶν αἰδύμενῶν, καὶ τοῖς ἑσπέροις φανήσεται ὡς ἡσυχάζων ἐκ ἀκινδύου.

Ἰσομῶδες πλημμελεῖν, ὅ μὴ λαλῶναι τοὺς πλημμελοῦστας λογίζου. ἵκαν γὰρ πρὸς πολυτάλντα μὴ γινώσκων, ἀνέχεται δὲ τῶν βίου τῶν ἀδύσμων, σωεργὸς τῶν κακῶν πρὸς θεῶν ἐστίνετα. εἰ δὲ βέλεις ἀντιθέως ὑποδοκιμῆν, καὶ αὐτὸς τὰ καλλίστα ποιούστας προτίμα, καὶ τοῖς τὰ χεῖρσιν ἀφῶσιν ὑπὸ πῆμα.

λίαν συμφίρειν ὑπολαμβάνω, ὅ φθόνον τὰς τῶν κακῶν σωστικῆσιν. ἔν γὰρ σωόντα πᾶσι ὅτε ἀνθρώποις πονηροῖς, ἢ παθεῖν, ἢ μαθεῖν ἀνάγκη τὴν πονηρόν. ὁ δὲ τοῖς ἀγαθοῖς σιωδῶν ἢ μίμνησιν τὴν καλῶν ἐκδιδοσκεται, ἢ μείωσιν τὴν κακῶν ἐκπαιδύεται.

Ἐγὼ σῶμα ὑπὸ θεῶ πᾶσι δὲ βασιλείαν, μηδὲν γὰρ τῶν πονηρῶν πρὸς τὰς τῶν πραγμάτων διοικήσεις. ὦν γὰρ αὐτὸ ἐκείνοι κακῶς διατρέξαντες, λόγον ὑφῆξει θεῶ, ὁ δὲ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῖς δεδωκώς. μετὰ πολλῶν οὐκ ἐστὶν αἰ τῶν προβολῶν γινώσκωσαν.

Ἰσον νομίζω καὶ τὸν, ἢ τὸ ἐχθρῶν θυμῶν τῶν κακουργίας, καὶ τὴν ὀλιγῶν θελήσας τῶν καλοκαίσις. δεῖ γὰρ πρὸς ἐκαστὸν ἡμεῶν αὐτίκα δὲ ἢ πρὸς πονηροῦ μισθία μὴ ἀφιστάδῃ μῆτε τῶν ἀλόγιστον ἐκείνων δυσωδίασαν ἀμύωμενον, μῆτε τῶν ἐπίπλαστον τῶν ἀμύωμενον ἀμείβομενον.

Ἡγὼ τὸ τὸς ἐν φίλοις ἀληθεύσας, μὴ αὐτὸς ἐπαυνοῦστας ἀπαντα τὰ πρὸς ἡμῶν λεγόμενα, ἀλλὰ αὐτὸς ἐπί τῶν δικαίων πάντα πρὸς ἡμῶν ἀποδίδοντα, καὶ συνηδονίαν ἢ ὑπὸ τοῖς χειροτέροις, ὑδὲ συνάγοντα ἢ ἐπὶ τοῖς ἑσπέροις. ὅτι γὰρ ὄντως ἀφῶσιν δεσπότης φιλίας δεικνύσας τεκμήριον.

Μὴ μεταβαλέτω σοι τῶν μεγαλόφρονων γνώμην ὅτι ὑπὸ γένεσιν ταύτης διωκασίας ὁ ὄγκος, ἀλλὰ ὡς ἐπί κηροῦ δύνει ἀρχὴν, ἄτρεπτον ἔχει τὸν νοῦν καὶ πρᾶγμασι τρεπτοῖς, μῆτε γὰρ τῶν ἀδύμιας ἔχουσιν ἄμην, μῆτε γὰρ τῶν ἀδύμιας ταπεινότητι.

Ὡσπερ γρησοῦς ἄλλοτε ἄλλοις ὑπὸ τὴν ἐχθρῶν μεταπομπῶν, καὶ πρὸς διάφορα νοσημίαν εἶδον μεταπομπῶν, ὅπτερ δὲ διαμῶν καὶ ἰσομῶν ὄγκοι, ὅτω καὶ αὐτὸς δύνεισαστε βασιλεῦ, ἀλλὰ ἢ ἀλλοῖς ἀμείβων ἀρχὴν, φθῶσας δὲ καὶ αὐτὸς τῶν ἀνωτάτω ἡμῶν, ὁ αὐτὸς διαμῶν ἐκ γὰρ τοῖς αὐτοῖς πρᾶγμασιν, ἀναλλοίω τῶν ἐχθρῶν ἢ καλῶν ὅ φρονήμα.

Νόμιζε ὅτε βασιλεῦσιν ἀσφαλῶς, ὅταν ἐσόντων ἀνάσσειν τὸ ἀνθρώπων. τὸ γὰρ ἀσπίδος ὑποστάσῃ μόνον, (σπιστῶν)

cogere. Sic enim tūm legūm præ te ferēs cultum ipse, ante alios eas, euerendo: tum subditis constabit legū prauaricationem periculi non esse immunem.

28 Peccare & non cōhibere peccanteis iuxta aestima. Si quis enim in ciuitate uitam quidem ipse traducat eque, toleret autem uiuentis iniquē, focius malorum apud deū iudicatur. Quod si uelis bifariam approbari, ut pulcherrima quæq; gerentis honora, ita teterrima patrantibus succense.

29 Expediri admodum arbitror, effugere prauorum contubernia. Qui enim cum hominibus improbis semper uersatur, eū uel pati uel discere malū aliqd necesse est. Qui uero unā cū bonis degit, uel imitationē honestorum docetur, uel diminutionem uitiorum cōdit.

30 Terrarum orbis à deo cum concreditū tribuit regnum, caue ne aliquo utaris ex prauis ad rerum administrationes. Quæ enim illi prauam fecerint, eorum rationem reddet deo qui peccandi facultatem ipsis indulerit. Magna igitur & diligenti cū perscrutatione magistratum permotiones fiant oportet.

31 Aequale reor esse malum, & inimicorum excandescere flagitijs, & amicorum demulceri blanditijs. Oportet enim utrisq; resistere, nec usquam à decore discedere: neq; irrationabilem eorum maleuolentiam ulciscendo, neq; fictitiā horū beneuolentiā remunerādo.

32 Existima uerissimos amicos, non quæ laudēt omnia, quæ dicantur abs te, sed qui nihil non integro iudicio facere contendent. Sic ut gratulentur tibi, si bene: tristentur contra, si perperam dixeris fecerisue. Hi em̄ reuera ab omni fraude abhorrentis amicitia præferunt insignia.

33 Ne mutet tibi magnanimam mentē, terrenæ huius potestatis moles, sed ut fragilem factus obnoxium regens principatum, immutabilem habeto intellectū in reb. mutalibus nimia neq; lætitia sublimem te extollens, neq; mœstitia uilescens.

34 Sicuti aurum quāuis modo sic, modo aliter ab arte transfiguretur, atq; ad uarias ornamentorum species transformetur, permanet tamen id quod est, nec mutationem patitur. Sic ipse quoq; inclutissime Imperator, licet aliud ex alio per gradus obtinueris regnum, prouenerisq; ad ipsum supremum honorem, ide tamen permanes non in eisdem reb, inalterabilem continens in officio animum.

35 Existima tūc demum te tuto regnare, cum uolentibus imperas hominibus. Quod enim inuito animo subijcitur, seditionibus fluctuat

capta occasione. Quod uere uinculis bene- uolentia regitur, stabilem scruat erga rectorē obedientiam.

Vt dominium imperij tui facias decantabi- le, quantam habes aduersus subditos peccan- teis iram, tantā habendam esse tibi aduersus teipsum peccantem censeto. Nemo enim ua- let tanta pollentē potestate corrigere, nisi ra- tio propria, quæ ex ipso peccante moueatur.

Magnam qui potestatem adeptus est, largi- torē potestatis imitetur pro uiribus. Si enim imaginem gestat rerum presidis dei, atq; per ipsum continet rerum principatum, in eo ma- xime imitabitur deum, ut non existimet quic- quam misericordia preciosius.

Super aurum & lapidem preciosum, bene- ficentia diuitias nobis ueluti thesaurū recon- damus. Illæ nanq; tum in presentī uita oble- ctant spe futura fruitionis, tum in futura dul- ces inem afferunt, experimento gustuq; spera- tā beatitudinis, quæ uero nunc circa nos ap- parent, tanq̄ nihil ad nos pertinentia, ne nos

Da operā ut eos splen- (nimium allecēt. didioribus, demerearis remunerationib. qui cum beneuolentia capessunt, quæ mandatur abs te. Hoc enim pacto & bonorum augebis alacritatem, & malos docebis ut deditant malitiam. Eisdē enim censeri dignos, qui non eadem faciunt, nimis nefarium est.

Prociuosissimum omniū est imperiū. Tūc uero uel maxime huiuscemodi est, quum hāc qui circumdatus est potestatem, non ad per- tinacem & temerariam sœuitiam propensus sit, sed ad equitatem respiciat, inclementiam ut ferinam auersando: humanitatem, ut deo si- milem p̄ se ferendo.

Acqua lance tam ad amicos quā ad inimi- cos uergens iudicandi munus obito, neq; bene- sentientib. de te gratificans ob beneuolen- tiam, neq; maleuolis resistens, propter inimi- citias: quoniam eiusdem est absurditatis, & secundum iniqua petentem dare litem, et si sit amicus, & iniuriam iusto inferre, et si sit inimi- cus, malū enim utrobicq; simile est tametsi in contrarijs inueniatur.

Intenta mēte auscultare debent rerū iudi- ces. Difficilis nanq; captu est iusti inuentio, fa- cileq; effugere solet non admodū attenden- teis, q̄ si prætermisā dicentiū eloquētia, di- ctorumq; neglecta uerisimilitudine, ad peni- tissimam intentionum profunditatem pene- trauerint, sic demum haurient, quod ab ipis queritur, geminiq; in fontes erunt delicti, ne- que ipsi honestū prodendo, neq; alijs id ut cō- mittant concedendo.

καὶ εὖ λαβόντων. Ἡ τοῖς θεομίσις τῆς ἐνώσιας ἡρα τὸ μὲν οὖν. Βεβαίαν ἔχει πρὸς τὴν ἡρα τοῦ πλὴν ἐπι- δεῖν.

36. ἵνα τὸ ἡρα τὸ φη βασιλείας ποιήσῃς αἰδίω- μοι, ὅσω ἔχεις ἡγία τὸν ἑσσησίωμ ἀμμερτανόντων ὀργλῶ, ποσά τῶν ἔχεις καὶ ἡγία σπυτὴ πλημμελοῦ τὸ ἀξίον. εἰ εἰς γὰρ ἰσχύει τὸν γν' ἕξουσία τῶν ἡρα- τῶν καὶ ὁδόνων, εἰ μὴ λογιστὸς οὐκ ἔστι ἕξ αὐτοῦ τὴ πλημμελοῦ τὸ ἡρα τὸ φη.

37. Ὁ μεγάλῃς ἕξουσίας ὑπὸ λαβήν τὸ φη, τὸν δὲ οὐ- ρα φη ἕξουσίας μὲν εἶδω ἡγία δὴ ἡρα μὴ. εἰ γὰρ ποσ τῶν εἰκόνα φέρει τὸ ὑπὸ πάντων θεῶν, καὶ δι' αὐτοῦ καπέχει τῶν ὑπὸ πάντων ἀρχῶν, γν' τὸ τὸ δὴ μάλι- σα τὸν θεὸν μιμήσεται, γν' μὴ γν' ἡγία δὴ τὸ φη ἕξου- πρὸ ἡμῶν τὸ φη.

38. Ὑπὸ ἡρα τὸ φη καὶ λίθον τίμιον, φη ἕξουσίας τὸ φη πρὸς τὸν ἐαυτοῖς θεοσαυρίσων, τὸν καὶ ὡς κατὰν φραίνοντα τὴ ἐλπίδι φη μελλούσης ἀρχαίσεως, καὶ καὶ κατὰ γλῶσσαν τὴν πείρα φη ἡρα τὸ φη πρὸς μακαριότητι τὸ φη. τὰ δὲ νῦν πρὸς ἡμᾶς ὡς εἰσὶν τὸ φη ἡμᾶς, μὴ τὸ φη ἡμᾶς.

39. Σπὸ δ' ἀρε λαμπερῶν ἀμείβεσθαι δὴ- ρεῖαις, ὡς μετ' ἕξουσίας ποιοῦντας τὰ παρὰ σοῦ προσπῆρόντα. τὸ τὸ γὰρ ἡγία τὸ φη τὸ φη, καὶ τὸ φη ἀ- γαθῶν ἐπαυξήσεως τὸ φη ποροθυμίας, καὶ ὅς ποσ φρὸς διδωσῆς μεταμαθεῖν τῶν κακίαν. τὸ γὰρ τὸ φη αὐτῶν ἀξίον ὡς μὴ τὰ αὐτὰ ποιοῦντας, ἀγα- θῶν ἀδύνη τὸ φη.

40. Τιμιώτατον πάντων ἕξουσιαν ἡ βασιλεία. τότε δὲ μάλιστα βίβτον ἕξουσιαν, ὅταν ὁ ἕξουσιαν ποιοῦν τὸ φη ἡρα τὸ φη, μὴ πρὸς αὐτὸ δ' εἰκὼν βέβαιον, ἀλλὰ πρὸς ὑπὸ εἰκὼν βλήν τὸ φη, τὸ μὲν ἀπαύδωπον, ὡς θεοῦ δὴ ἀκρεφρόμην τὸ φη. τὸ δὲ φιλαίδωπον, ὡς θεο- εἰκὼν γν' ἀκρὸν τὸ φη.

41. ἵσως πρὸς τὴ φίλος καὶ ἕξουσιαν ποιοῦ τὸ φη ἡρα- σεις, μὴ τὸ φη ἕξουσιαν καὶ ἕξουσιαν τὸ φη δὴ τὸ φη ἕξου- νοίαν, μὴ τὸ φη διουμνέσιμ ἀνδιστήμην τὸ φη δὴ ἀ- πῆχθαι. ἐπειδὴ φη αὐτὸ φη ἕξουσιαν ἀρπίας, καὶ δι- καιοῦ τὸ φη ἀδικον, εἰ καὶ φη τὸ φη ἀπάρεται, καὶ ἀ- δικῶν τὸ φη δίκαιον, εἰ καὶ ἕξουσιαν τυγχάνει. τὸ φη ἡρα τὸ φη γν' ἀμφοτέρωσι ὁμοίον, ἡρα γν' τοῖς γν' αὐτοῖς εὐρίσκηται.

42. Νουηχῶς ἀκροῦσθαι δὴ εἰς τὸ φη τῶν πραγμάτων ἡρα τὸ φη. διουμνέσιμ γὰρ ἕξουσιαν ἡ τὸ φη δίκαιον εὐρε- σις, βραδίως ἐκφύγουσα ὡς μὴ λίαν προσέχον- τας. ἀν δὲ καὶ τῶν τῶν λεγόντων ἀφῆν τὸ φη δεινό- τητα, καὶ τῶν τῶν λεγόντων τῶν τῶν πρὸς τὸ φη πρὸς τὸ φη τὰ, εἰς τὸ φη τῶν νοημάτων εἰαυτὸν ἐμβάλλω- σιμ, ὅπως ἀμύσονται. τὸ φη αὐτῶν ζήτησμον, καὶ διπλῶ ἀμαρτίαν ἐκφύθενται, μὴ τὸ φη αὐτοῖ τὸ φη λὸν πρὸ δ' ὄν τὸ φη, μὴ τὸ φη αἰλλοῖς ὡς εἰσὶν συγχα- ροῦ τὸ φη.

ισαβ-

ισπεριμα τοις αεροις αμνησθη τα κερδορμα-
τα, δελεωποτα νικησεις τω δεσ αγαδοτητα. ο-
ου γαρ αν τις πωσιν εν γη θεω εκ των αυτων, τα αυ-
τη πωσφειται μωδω. και ως εκ εσιν υπερβλυαι τη
ιδιαν εν τω αλιω σικαιω, πωλαμ βαλυσου αι και
την λιαν επωρομλου. ετως δε πτω αυτην βλη-
τω δεσ χρυσουτητα πωσ ουποιαις υπερβυσον τη
αυθρωπαι.

Αδ α πανητος εν τη ουποιαις ο πλεον. εν τη
διδουαι γαρ λαμβανεται, και εν τη σπορησει
σιωαγεται. εδωρ ενωρ εν τη ψυχη σι πλοσι φλω-
ρε βασιλδω. διδου πασι διαφιλως τοις αιτησι τησ
σθ. απειροπλασιαις γαρ εσσι τας υπερ τωτων
μοιβας, εταν ελθω ο καιρος εν των οργων αυτην ο-
σως.

Κοιμαλι δεσ πτω βασιλειαν λαβων, μισησαι
αυτην δι οργων αγαθων. οτι των αυ ποιων διωα
μλων ενωρ, αλλ ο τωρ αυ παδων δευλων. ο
γρη ενωρ εν των χρηματων διαφιλιας αυεμπο-
δισωρ δεσ πωσ τας των πωρητων ουποιαις.

Ωσ πορ οφθαλμοσ ενωρ φουκε σωμαλι, ετω βα-
σιλευσ των κοσμων ενωρ κωσαι, ωρ δεσ δελομι-
νωρ εσ στωργιαν των συμφεροντων. γρη αυ αυ-
την, ως οικειων μελων, ετω αυτων αυθρωπων
πρωτοιμ, ινα πωσ ησσι εν καιροισ, και μη πωσ-
ησσι εν καιροισ.

Ασφαλεσ κτω ενωρ εν σωτηριασ σου φυλα-
κω, ο μη δεωποτα τινα των αυτων αυθρων. ο
γρη ινα μη αυθρων, εν ωρ φωρται ινα. ε δε ο μη
αυθρων ασφαιλαιαν πωρηται, ο αυθρων ενωρ
λω πλωρ. ο ασφαιλαισ γρη διδωσι, και ο πωσ
λιεσ ο πωσ διδωσι.

Γινω τοις αυποιαισ ουσισιασ βασιλδω, και
φοβεροσ εσ των αυθρων εν αυθρων, ιη ποθενοσ
εσ των αυθρων εν ουποιαισ. μη τε φωσ κατα-
φρονων εσ των αυθρων, μη τε φωσ αυθρων
εσ των αυθρων. αλλα ο αυθρων ενωρ αυθρων
ενωρ, ιη ο αυθρων ενωρ αυθρων αυθρων.

Α τοις αυποιαισ νομοθετισ εσ των αυθρων, αυθ
τα αυθρων αυθρων αυθρων εσ των αυθρων. ινα τοις
λογοισ οισ αυθρων, ιη γρησ αυθρων αυθρων εσ.
ετω γαρ αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων, αυθ
γωρ αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων.

Πλωρ αυθρων βασιλδω γαλλωτατε, αυθ λαμ-
βωνει αυθρων σου αυθρων αυθρων αυθρων, η αυθ
αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων. αυθ
οφαιλετισ αυθρων αυθρων αυθρων. οι αυθ σου αυθ
των αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων,
και αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων
αυθρων, ιη αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων αυθρων.

43 Aequalia numero syderibus et si addideris
bona opera, no tamen ob adluperabis dei bo-
nitatem. Quaeunq; enim quisquam obtulerit
deo, sua ipsi offeret ex suis. Et sicuti transili-
re uel antere nulli datur suam in sole umbra,
praeuenientem semper uel nimis properantē,
ita inseperabilem dei bonitatem, nulli bonis
operibus homines excedent.

44 Inexhausta sunt beneficentiae opes. Na lar-
giendū acquirūt, & dissipādo colligūt.
Has tuo intas animo habēs munificētis me
Imperator, largire omnibus affatim petētib.
abs te. Infinitū cuplas em p suis habebis remu-
nerationes, quū tēpus reddendi uicē uenerit.

45 Nutu dei regnum adeptus imitare eum bo-
nis operibus, quia inter eorum numerum pra-
tus es, beneficio qui afficere possunt, no qui
affici postulant, paratē enim rerū copie nul-
lum impedimentum esse potest, quo minus
conferantur in pauperes beneficia.

46 Sicut oculus innatus est corpori, ita Impe-
rator mundo adaptatus est, a deo datus pro
administratione eorum quae usui sunt. Opor-
tet igitur eū omnibus hominibus quasi pro-
prijis membris prospicere, ut proficiant in bo-
nis, neu malorum offensiculo illidantur.

47 Tutissimam arbitrare salutis tuae custodi-
am, nulla quenquam ex subditis afficere iniu-
ria: qui enim offendit, neminem, suspitioni ha-
bet neminem, quod si nulla quenquam affice-
re iniuria tutelam conciliat, longe beneficijs
collatis magis id praestabit. Nam ut tutelam
exhibet, ita charitatem non prodit.

48 Esto subditis piētissime Imperator, & for-
midabilis ob excellentiam potestatis, & ama-
bilis ob largitionem beneficentiae. Neq; for-
midinem contemētis propter amorem, nec
item amorem negligens ob formidinem. Sed
tam mansuetudinē pra te ferens haud asper-
nabilem, quam nimiam & aspernabilem fami-
liaritatē immiti seu eritate castigans.

49 Quae subditis uerbo quasi lege praescribis,
hec tu praeueniens re ipsa praestitisti, ut uer-
bis, quibus persuades, integra quoq; uita ad-
impleatur, sic enim commendabile tuum af-
feuerabis imperium, si & rationeris non si-
ne opere, & opereris non sine ratione.

50 Eos plus ama serenissime Imperator, acci-
pere abs te beneficia quae supplicat, quae tibi qui
contendunt offerre munera. His enim debi-
tor referendi gratiam efficeris, illi uero deum.
dant tibi uadē, uendicantē sibi, pertinere que
ad se putantem, quae unq; erga supplices co-
tuleris, & remunerantē bonis retributionib.
tuam tam piā, quam perhumanā intentionē.
Solis

Solis profecto partes sunt illustrare radijs in orbem. Principis uero uirtus est egenorum misereri. Porro dijs clarior est Imperator, qui pius est. Ille namque cedit succedenti nocti, hic autem rapacitati prauorum non concedit indulgetue quicquam, sed lumine ueritatis, iniquitatis occulta coarguit.

Priores quide te Imperatores principatus adornauit. Tu uero eum prastantissime, illustriorē reddidisti, masuetudine temperans diluensq; austeram potestatis mole, bonitateq; uincens aduentiu te formidinē. Quapropter tue ferenitatis portu subeunt omnes, qui misericordia indiget. Fluctibusq; paupertatis liberati, gratiaru actores hymnos ad te misitāt.

Quantum potestatis ceteris antecellis, tantum factis etiā emicare ante alios enitere. Perississimum enim habe, eam abs te postulari honestorum operationem, quæ magnitudini uirtuū proportionē respondeat. ut igitur à deo quasi per præconem uictor declareris, corona inuicti imperij tuo capiti imposta, coronam etiā ex promerēdis pauperib. acquirito.

Contemplator bene prius quam mandes quæ fieri uelis. Sic fiet ut semper prudenter iubeas quæ fas est. Lubricu enim est instrumentum linguæ, maximumq; affert negligentib. periculum, quod si piū intellectum ueluti musicum illi præfeceris, omnib. harmoniæ numeris concinnatum modulabitur melos.

Acutum quidem esse oportet principem cum in alijs, tum uel maxime in afferendo de rebus difficillimis iudicio, letum autē ad irascendū. Et quoniā omnimoda iræ absentia aspernabilis est, & irascatur medio criter, & nō irascatur portet. Illud ut prauoru impetu cōprimat, hoc ut p̄siores bonoru p̄estiget.

In exquisita tui cordis curia diligēter perspicito conuerfantium tecum mores, ut per noscas examusim, & quos charitas te colere compellit, & qui tibi per fraudem adulantur. Plerique enim beneuolentiam simulātes, magno credentibus detrimento sunt.

Sermonem cum audis iuuare ualentem ne auribus modo, uerum opere etiam excipito. sic enim Imperatoris exornatur decoraturq; dominium, quum uel ex se considerat quorum indiget usus, uel ab alio reperta non despicit, sed tum discit sine uerecundia, tum exequitur sine cunctatione.

Arx quide indepopulabilibus muris munita continet obsidentē se hostes. Piū autē uestrū imperiū quū & liberalitate erga miseros ueluti muro cinctū, & precū turrīb. corrobortū sit, inuictū nullisq; hostiū telis peruiū sit,

Ηλίου μὲν ὄψις ὁμοία τῇ πάλαι ποτὲ τοῖς ἀκτίσι τῶν ἡπείρου. ἀνακτὸς δὲ ἀρετῆς, ἡ ἐλευθερίας δεομένων. Ἰακύνθου δὲ φανώσεσθαι, ὁ δὲ οὐρανοῦ βασιλεὺς. ὁ μὲν γὰρ ὑποχωρεῖ τῇ ἀστροφῇ, ὁ δὲ οὐρανοῦ παραχωρεῖ τῇ σιβαρπαγῇ τῶν κακῶν, ἀλλὰ ἐπὶ φωτὶ τῇ ἀληθείας ἀνελέγχου τῆς ἰστορίας ἐπιείκειας.

52 Τὸς μὲν πρὸς τοῦ βασιλεὺς ἡ ἀρχὴ κατὰ νόμον, οὐδὲ τῶν τῶν ἰσχυρίων, φαεινοτέρων ἐπιδήσεις, ἡμερότητι ἰσχυρῶν τῇ βουλομένης τῶν ὄγκων, καὶ χρηστότητι νικῶν τῇ πρὸς ἰόντων σοὶ τῶν φόβου ὄδου. Ἐπὶ ἡμεῖς τῇ σῆς γαλιωτότητι τῶν αὐτῶν πρὸς ἡμῶν οἱ ἐλεῶν δεόμενοι, καὶ τῶν ἰσχυρῶν τῇ πρὸς νίας ἀπαλλαξήμενοι, δὴ χάρις αἰετὸς ὑμῶν σοὶ ἀναπέμψομεν.

53 Ὅσον τῇ δυναστείᾳ αὐτῶν ὑπερανεχῆσαι, τοσοῦτον καὶ τοῖς ὄψεσιν ὑπερλάμψομεν ἀγωνίζου. ἀναλογισθῶν γὰρ τῶν μεγάλων τῆς δυναστείας τῶν ἐργασίαν τῶν κακῶν ἀπαυτεῖα πρὸς δόξα σου. ἵνα ποῖναι παρὰ θεοῦ ἀνακηρυχθῆς, μετὰ τῶν σεφῶν τῆς ἀνθρώπου βασιλείας, ἐπισημαίῃ τῇ σέμει τῆς τῶν πρῶτων ὑπὸ πρῶτης.

54 Σκέψου πρὶν ἀντάγειν ἃ θέλεις, ἵνα πρὸς τῆς ἐμφρόνους ἃ θέμις. δὴ οὐλοθῶν γὰρ τῇ γλώττῃ ὀργάνου, καὶ μέγιστον πῆρεται τῆς ἀμελοῦσι λίνδου. εἰ δὲ τῶν δύσεβη λογισμῶν ὡς μουσικῶν ὑδισθῆσαι αὐτῶ, τὸ παναρμόνιον τῇ ἀρετῇ ἀναπεφέσειται μέλος.

55 Ὄξυν ἢ πῶν καὶ πῶν πάντων τῶν ἀνακτῶν, καὶ μολισα πῶν τῆς ἐλπίσεως τῶν ἀσχυρῶν πρὸς ἀγμάτων, βραδύν δὲ λῖαν εἰς ὄργην ὑπὸ δεικνύσθαι. ἐπειδὴ γὰρ τὸ πάντῃ ἀόργητον ὑπὸ καταφρόνητον, καὶ δύμεδω μετρίως, καὶ μὴ δύμεδω. τὸ ἢ ἵνα τῇ φασίλων τὰς ὀμάς ἀνασεῖται. τὸ δὲ, ἵνα τὰς ἀφορμὰς τῶν πρῶτων ἀνιχνύει.

56 Ἐν τῷ ἀκριβέ τῇ κερδίας σου βουλῶν τῆς ἐπιμελῶς περὶ αὐτοῦ τῶν σωόντων σοὶ πρὸς τῶν πρῶτων. ἵνα γινώσκεις ἀκριβῶς καὶ πῶν ἢ ἀγαπῶν θεράπωνόντας, καὶ πῶν ἢ ἀπάτη καὶ λαλοῦντας. πολλοὶ γὰρ ἰσοῦν ὑποκρινόμενοι, μετὰ πρῶτων πρὸς πρῶτων καταβλάπτουσι.

57 Λόγῳ ἀκόσμητος ἀφελῶσαι δυναμῶν, μὴ μόνον ἀπὸ πρῶτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπὸ πρῶτων, ἔπειτα γὰρ τῇ βασιλείας ἀγλαίεσθαι ἐκείνη, ὅταν ἢ πρὸς αὐτῶν τὰ δέοντα σωοῦνται, ἢ πρὸς ἄλλου ἰουρεθῶνται, μὴ δὲ μὴ πρὸς πρῶτων, ἀλλὰ μὴ μὴ δὲ ἀνεπαλαχῶντος, ἐπιπέλει δὲ ἀνὸς πρῶτων.

58 Ἀκρόπολις ἢ ἀκροθῆτις τέλει ἢ σφαιρικῶν μεταφορῶν τῶν πολιορῶντων αὐτῶν πολιμίων, ἢ δύσεβη δὲ βασιλεία ὑμῶν, ἐλεημοσύνας πταιχισμῶν, καὶ προσδουχῶν πρὸς ὑπὸ πρῶτων, ἀγῆνηται τῆς τῶν ἐχθρῶν βέλδων, ἰστέρισμα

αὐτοῖσι μακάριον αὐτὸν ἐγείρωμαι τρώσασθαι.
 Χρῆται δὲ ὅντως πᾶσι τῶν βασιλέων, ἵνα ἐπι- 59
 μάξ σοι γάρ ται εἰ πᾶσι δὲ δοξίας, οἱ γὰρ ταύτων
 καλῶς διοικῶντων, μετὰ ταύτης ἐκείνης ἀξι-
 οῦται. ταύτων δὲ διοικῶντων καλῶς, οἱ πατριῶν
 κριτῶν ἀρχαῖοις ἠδὲ δεικνύοντες πόδον, καὶ ἀρχι-
 κῶν πρὸ αὐτῶν ἀντιλαμβάνοντες φόβον ἀπει-
 λῶν μὲν τὰ πᾶσι μακάριον προαναέλλοντες, πικρῶ-
 εἶας δὲ πᾶσαν αὐτοῖς ὁ πῶς πάντες.
 Ἰμά πορ ἀπαλαίνοντες δὲ τὸ εἰ ποίας ποδῶν 60
 βόλων, καὶ ἀδελφῶν ὁ σολὴν πῶς ὅς πῶν-
 τας σοργῆ. Δὲ οὐκ ἔρ βουλομένων ἵνα βῶς βα-
 σιλευσῶν, τὸ εἰς τὴν ψυχὴν κακῶν πῶ-
 ζαν. Ἐλο πῶντας γὰρ ἡμῶν πορ φέρων,
 καὶ ὁρῶντων βασιλέων καταξίεται.

Σκῆπτρον βασιλέων πρὸς θεὸν δεξιῶν, σκῆ- 61
 πτροῦ πῶς ἀφῆσας ὅτι ταύτων σοι δεξιῶν π, καὶ ὡς
 πᾶσι τῶν ἀνθρώπων ἵνα αὐτῶ πῶς πικρῶν, πῶν
 πᾶσι τῶν ἐπῶντων καταγεράειν αὐτόν, ὅς δὲ γέ-
 ρας ἡγέται μέγιστον, ἅς αὐτῶν ὅς ἵνα αὐτῶν ἵνα
 πᾶσι τῶν ὁρῶν, καὶ ὡς χροῖων καταβολῶν τῶν
 εἰ ποίας πληροῖς.

Τρέχειν μὲν εἰς τὴν ἀνω βόθραν πῶς ἀνδρῶ- 62
 πῶν ὁφέλα, ὁ σωτηρίας γλιχόμενος. ὁ βασιλεὺς
 δὲ πῶς πᾶσι τῶν, ὡς μεμνῶν ἵνα πᾶσι τῶν, ἵνα
 πᾶσι τῶν φυλακῶν ἵνα πῶν, καὶ ὅς πολεμίας κατα-
 γωνίζεται ἡρῶντας, ὅς οἰκίους κατασφαλίξ-
 ται πῶντας.

Ὁ μὲν θεὸς ὁ δὲ ἄνθρωπος δέεται, ὁ βασιλεὺς δὲ μόνου 63
 θεῷ, μιμῶν τῶν ἄνθρωπος δέεται. καὶ δὲ ἀφι-
 λῶν ὅς αὐτῶν τῶν ἄνθρωπος, μὴ ἀκαταβολῶν ἵνα
 πᾶσι τῶν ὁρῶντας, ἵνα πᾶσι τῶν πῶν
 τῶν αὐτῶν. πᾶσι γὰρ ἵνα πῶν ὅς ἵνα ἀφῆσας ἵ-
 να πῶν ἵνα ἀφῆσας, ἵνα ὅς ἀφῆσας ἀφῆσας ἵ-
 να πῶν.

Συγγνώμην αὐτῶν ἀμαρτημάτων, συγγί- 64
 νωσκε ἡ αὐτῶν ὅς εἰς σὲ πλημμελοῦσιν, ὅς ἀφῆ-
 σαι αὐτῶν ἵνα πῶν. καὶ πῶν πῶν ὅς ὁ μὲν ὁ
 λους ἡμῶν καταλαγῆ, ἡ πῶν θεῶν ἵνα πῶν ὅ-
 κείωσι.

Δὲ τῶν ἀμείνων ἀκούσων ἀντιδικῶντα, 65
 ἡ τῶν τῶν ἐξωθῶν ἀδολφίας φυλάττειται, ἡ ἐκ τῶν
 πῶν ἐκείων ἀντιδικῶντα, ἡ ἐκ τῶν φανερῶν ἀμαρ-
 τῶν δὲ ἐκείων ἀντιδικῶντα, ἡ ἐκ τῶν πῶν
 μελῶν ὅς ἐκ τῶν κελύωνται. εἰ γὰρ οἱ ἵνα πῶν
 ἀφῆσας ἀφῆσας φέρωνται, πᾶσι πῶν ὁ βασιλεὺς ἀ-
 φῆσας τῶντας γίνονται.

Ἰδιώτου μὲν ἵνα κακῶν φημι, τῶν πῶν φημι 66
 φαῖλα καὶ πολέσων ἀφῆσας. ἀφῆσας δὲ πῶν
 εἶαν, τῶν πῶν τῶν ἀφῆσας σωτηρίας πῶν
 οὐ γὰρ ἡ τῶν κακῶν ἀποχρῆστικῶν τῶν ἵνα πῶν
 ἀφῆσας ἡ τῶν καλῶν ἀποχρῆστικῶν τῶν ἵνα πῶν.
 μὴ

præclara & celebrata contra eos erigēs trophea.
 Vtere ut oportet regno hoc inferiore, ut
 scala tibi sit superioris claritatis, Qui enim
 hanc recte gubernant, illa quoque postmo-
 dum digni censentur. Hanc autem recte gu-
 bernant, qui paternā subditis ostendūt chari-
 tatē, & principi debitū ab ipsis recipiunt timo-
 rem. Itaq; minis quidē uitia compescunt. Sup-
 plicij autem sensum ipsis ne utiquam infligēt.

60 Vestimentum inuestabile est, beneficentia
 amictus. Et incorrupta stola est, charitas
 erga pauperes. Eum igitur oportet qui pie re-
 gnare uult, talium indumentorum pulchri-
 tudine animam exornare. Amoris enim in e-
 genos qui indutus est purpuram, cœlestis
 quoque regni compos efficitur.

61 Sceptrum imperij quum a deo suscep-
 ris, cogitatur quibusnam modis placebis,
 qui id tibi dedit, quoq; omnibus homini-
 bus ab eo sis prælatus, magis omnibus eum
 honestare festina. Porro id ipse honestamen-
 tum arbitratur maximum, si quasi te factos a
 se tuearis, atque ut debiti exolutionem, bene-
 faciendi munus adimpleas.

62 Recurre ad supernum auxilium cum ho-
 mo qui uis debet, salutem qui expetat, tum an-
 te omneis Imperator, utpote qui pro omni-
 bus sollicitus est: quum enim a deo custodia-
 tur, tam hostes generosa manu debellat, quā
 suos sedulo communit.

63 Deus nullare indiget, Imperator solo deo.
 Imitare igitur nullius indigū, petentibusq; fac-
 uberē misericordiæ copiam, nō exactā & ad ui-
 uum releuāte rem ratione impensari tuū erga
 famulatū utēs, sed omniū de sustinēda uita pe-
 titiōib. satisfaciēs. Lōge enim satius est meri-
 to dignorū etiā indignis misereri, quā indigno-
 rum uitio dignos ijs defraudare que meretur.

64 Veniam quum delictorū tuorū petas, ipse
 quoq; te offendentib. ignosce, quū remissioni
 retribuitur remissio, nōstre q; cū cōleruis no-
 stris recōciliatiōi, dei amicitia & familiaritas.

65 Qui inculpabiliter principē agere studet,
 cum notas cauere debet, quæ forinsecus in-
 aruntur, tum seipsum ante alios uerecunda-
 ri: ut & aperte delinquere absteineat propter
 alios, & a seipso cohibetur, quo minus priua-
 ta seorsum flagitia committat. Si enim ex sub-
 ditis sunt, qui reuerentia digni habentur, mul-
 to magis ea dignus Imperator efficitur.

66 Priuati uitium esse assero, patrare praua, sup-
 plicio q; digna. principis uero culpam, non
 facere quæ honesta sunt, salutem q; parūt: ne-
 que enim malorum abstinentia iustificat po-
 tentem, sed bonorū additio coronat eundem.
 Ne igitur

Ne igitur malitia duntaxat abstinere cogitet, sed iustitiam etiam capere contingat.

Dignitatum splendores mors haud reformidat, omnibus enim uofaces suos dentes infligit. Ergo ante illius ineluctabilem aduentum opum copiam trasportemus in caelum. Nemo enim quae colligit in mundo, illuc profectus abducit, sed omnibus in terra derelictis, nudus de uita sua reddit rationem.

Imperator ut est omnium dominus, ita cum omnibus dei seruus existit. Tum igitur demum uocabitur dominus, quum ipse sibi dominari, nec illicitis uoluptatibus famulari patietur. Tum adiutricem uiam rationem assumens, inuictam scilicet imperatricem animi, perturbationum rationis expertum in demittas cupiditates armatura castimoniae debellabit.

Quemadmodum umbrae corpora sectantur, sic animas flagitia comitantur, euidenti effugie actiones exprimentia, ideo non datur in iudicio negare. Ipsa enim uniuersumque opera obtestabuntur, haud sane uocem emitendo, sed talia profusus sese repraesentando, qualia iam a nobis patratata sint.

Nauius per mare commeatis imitatur transitum compendiosa praesentis uitae conditio, qua sane nos nauas saltans suos & pedetentim cunctanti raptans cursu tandem ad suum cuiusque exitum perducit. Si igitur haec ita se habent, praetercurramus praecurrentia mundi negotia, ad curramusque his quae ad secula seculorum permanent.

Fastosus & superciliosus homo, ne ut taurus alticornis eleuetur, sed animaduertens carnis subsistentiam, sedare debet cordis tumorem. Nam etsi factus est princeps in terra, ne tamen ignoret sese ortum ex terra, quum ex puluere ad folium conscendere, atque in puluere tandem descendere possit.

Studet semper inuicissime Imperator: & sicuti scalas qui scadunt, non prius desunt, aut ad superiora ferri desunt, quam ad supremum perueniant gradum: ita tu quoque iugiter honestorum ascensum continuo. Sic fiet ut caelestis quoque regni fructum aliquando percipias, quod utinam & tibi tribuat & confugi Christus rex omnium & qui regnant & qui regnantur in secula, Amen.

F I N I S.

μη μόνον βίωσιν πνεύματι ἀπέχεσθαι λογίζεσθω, ἀλλὰ & δικαιοσύνης ἀντιχεσθαι τοῦ δ' αὐτοῦ.

67 Αξιώματ' ἴν' λαμπρότητας ἠδ' ὕψωσθεσθαι ὀφείλαται. ἢ πῶς τῶν γὰρ ὑπὲρ Βάβυλιν ὅσ' ἐκμάχοντες αὐτὸ ἰδόντες. ὁκοῦν πῶς ἐλκείνουσι τὴν αὐτῆτος πύριου σίας, μεταθάρσυν εἰς ἔρανον τῶν τῶν χυμῶν τῶν πύριου σίας. οὐδ' εἰς γὰρ ἂν ἦν κωμωσσωσώγει, ἐκείσε ἀπεθνήσκας ἀπάγει, ἀλλὰ πᾶν τα κατελιπώμεν πύριος, γυμνὸς λογοθετεῖται ἔμ βίον αὐτ'.

68 Κενὸς μὲν πᾶν τῶν ἰσχυρῶν θεῶν. τότε δὲ μάστιγα ληθ-θῆσεται λυεῖσθαι, ὅταν αὐτὸς ἐκαστὸν δεσπόζῃ, καὶ ταῖς ἀτόμοις ἠδοναῖς μὴ δουλεύῃ, ἀλλὰ συμμαχοῦν ἔχωρ ἔμ ὕσσει βίῃ λογισμῶν, ἔμ ἀήθητον αὐτὸν κέρταρα τῶν ἀλόγων παθῶν, ὅσ' ἂν ἀναδραμάττας βρωτας τῆ πανοπλίᾳ τῆ σαφροσύνης καταγωνίζεσθαι.

69 Ὅμ πρόπορ αἰ σικαὶ ποῖς σώμασιν ἐπονται, ὅ- τως αἰ ἀμαρτῆται ταῖς ψυχῆς ἀπολυθούσιν, γίνασκωσ τὰς πράξεις ἐξηφηνίζουσαι. δεῖ ἔσθ' ἐκ εἰρη τῆ κρίσει ἀρνήσασθαι, αὐτὰ γὰρ ἐκάστο καταμαρτυρήσει τῶν πραγμάτων, ὅ φωνῶν ἀφίγητα, ἀλλὰ τρι-αὐτὰ φωνήτα, ὅσα τῶν ἡμῶν ἐπράχθησαν.

70 κινὸς ποντοπόρεσος μιμῆται διαβασιν ἢ βραχυτελῆς τῶ πῆοντ' ἔμ βίον καταστάσας, ἡμᾶς ὅσ' αὐτῆ πλωτήρας λαυθάνουσα, καὶ καταμικρῶν πῆσ' ὑρουσα ἠδ' ὁμοῦ καὶ πῶς ἰδίου ἐκάστο παρα-πέμωσαστέλω. εἰ τίνω τῶν δ' ὅτως ἔχει πῆσ' ἠδ' ὁμοῦ τὰ πῆσ' ἀρῆχοντα τῶ ἡσμου προση-ματα, καὶ πῶς ἠδ' ὁμοῦ τῶ εἰς αἰῶνας τῶ αἰῶ-νων μῆσιν.

71 Ὁ σβαρὸς καὶ ὑπεροφρεὺς ἀνθρώπων, μὴ ὡς ταῦτ' ἔμ ὑψικερωσ ἐπαρεῖσθω, ἀλλ' γινώστω τῆ ἀρε-κὸς τῶ ὑπόσπασιν, καὶ πᾶν τῶ τῆ κερδίας τῶ ἐπῆσιν. εἰ γὰρ καὶ γέγονη ἀρχῶν ὑπὲρ γῆς, μὴ ἀγνοῦ-τω ὑπερχῶν ἐκ τῆ γῆς, ἀρεχὸς ὑπὲρ θρόνον ἀναβαί-νωμ, καὶ εἰς αὐτὸν μετὰ χρόνον μεταβαίνωμ.

72 Σπῶδαρε δῆσων τὸς ἀήθητε καταστῶν, καὶ ἄ-σπεροὶ τὰς κλημάσας ἀναβαίνωμ ἀρεξάμενοι, οὐ-πρόσπορ ἰσανταὶ τῆ ὑπὲρ τὰ αἰῶ φορᾶς περὶ αὐτῆ ἀκρας ἐθικωντῆ βαθμῆσθαι, ὅτω καὶ αὐτὸς ἔχωρ τῆ τῆ κλητῶν ἀναβάσεως, ὅπως αὐτὸ καὶ τῆ αἰῶν βα-σιλείας ἀρεκλώσεας ἡμ σοι πῆσ' ἀχοὶ χριστῶ μετὰ τῆ ὁμοζύγῃ, ὁ βασιλεὺς τῶν καταστῶν τῶν, καὶ κατα-σθωμῶν, εἰς ὅσ' αἰῶνας, ἀμῶν.

T H A O S.